

[Oluf Pedersen.]

mænd, og af disse er det endda kun $2\frac{1}{2}$ pCt., men rigtignok de $2\frac{1}{2}$ pCt., som har 20 pCt. af Arealerne, der faar en virkelig Hjælp.

Det forekommer mig, at der ved dette Lovforslag begaas en Uret mod de jordløse. Det forøger den Forret, som Godsejerne har her i Landet, og man kan ikke motivere Lovforslaget med, at de Folk, der hjælpes, er nødlidende. Der foreligger Regnskaber fra sidste Aar fra sjællandske Herregaarde, som viser, at disse Herregaarde foruden en Fortjeneste paa 4 000—5 000 Kr. hver har haft en Forrentningsprocent paa 5,7. Sammenholder vi dette Forslag med Forslaget om Regulering af Svineproduktionen, ser vi, at Forholdet er det, at de, der skal betale det dyre Brød, er de samme som dem, der skal betale det dyre Flæsk.

Det maa ogsaa hævdes, at det er en fuldkommen Misforstaaelse, naar man forsøger at faa Arbejdernes Tilslutning til dette Lovforslag med den Begrundelse, at dets Gennemførelse vil være til Gavn for Valutaen.

Det er utvivlsomt saadan, at hvis dette Lovforslag, hvad der er naturligt, fordi der ikke har fundet nogen Stigning Sted af Ægpriserne, og man nu gaar til en Forhøjelse af Majsprisen, betyder en Indskrænkning af Ægproduktionen, saa vil det sige, at for hver Krone, man sparer til Indførsel af Korn til Ægproduktionen, bliver der for 2 Kr. mindre Udførsel af Æg. Derfor er Lovforslaget efter min Opfattelse ogsaa skadeligt i valutamæssig Henseende.

‡ Det er derfor ligetil, at vi fra vor Side gaar imod dette Lovforslag. Vi vil afholde os fra at stemme om Ændringsforslagene med Undtagelse af Ændringsforslag Nr. 11, der efter min Mening er ganske forkasteligt, og som vi derfor vil stemme imod.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for dets Tilslutning til det foreliggende Forslag og til de Ændringsforslag, jeg har fremsat, og jeg anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for disse Ændringsforslag.

Det ærede Medlem Hr. Kyed rejste igen en Debat om de rugdyrkende Egne. Jeg finder ingen Anledning til at gaa ind i denne Debat, men skal kun sige, at i den Tid, Loven har virket, har den ydet betydelig større Beskyttelse for dem, der har dyrket og solgt Rug, end for dem, der har dyrket og solgt Hvede.

Til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg nu

vil omvende mig fra min Vildfarelse med Hensyn til Eksport af Byg, skal jeg sige, at det tror jeg ikke, jeg kan. Naar der er Tale om Omvendelse, er det mit Indtryk, at jeg slet ikke kan hamle op med det ærede Medlem, der jo optræder som Ekspert i denne Idræt i disse Dage. Jeg vil administrere paa dette Omraade ligesom hidtil, nemlig saaledes, at man ikke vil lægge Hindringer i Vejen for den normale Eksport, vi plejer at have, eller en lignende, men Eksporten maa ikke ske paa den Maade, at der gives et Eksporttilskud; det ærede Medlem maa vide, at det er umuligt at forsvare over for Udlandet at give saadanne Tilskud. Om det hele vil foregaa nøjagtigt efter de samme Regler i den kommende Tid som hidtil, kan jeg ikke svare paa, da det i høj Grad afhænger af Prisen paa Byg. Hvis den Pris, der fastsættes paa Byg her i Kornloven, kan opnaas hele Tiden, vil der blive ensartede Regler for Eksporten, men hvis det bliver som i det Aar, der er gaaet, at Bygpriserne en Overgang i alt Fald ligger betydeligt under her i Landet, er det umuligt at holde uændrede Regler, hvis man ikke skal give et Tilskud i en saadan Periode, og det vil jeg altsaa ikke være med til.

Paa det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens direkte Spørgsmaal, om der er udstedt provisoriske Love, kan jeg svare, at jeg kan berolige ham med, at det er der ikke. Naar det ærede Medlem ikke kan forstaa, hvordan man kan undgaa provisoriske Love, men kan gennemføre den Foranstaltning og dog ikke opnaa det, som jeg forstaar han ønsker, nemlig at Prisen paa Rugbrød og Hvedebrød skulde stige, er det et Bevis paa, at det ærede Medlem opfatter usikkert og overdriver her ligesom tidligere. Der er givet den Meddelelse til Kornkøberne, at de maa være forberedt paa den Efterbetaling, der foreslaas i Lovforslaget, og det er ogsaa mit Indtryk, at man har taget det til Følge i Priserne, men alligevel er der ikke sket nogen Prisfordyrelse, hverken for Rugbrød eller Hvedebrød, og det tror jeg heller ikke, der er nogen som helst Anledning til efter Lovforslagets Vedtagelse.

Det ærede Medlems Udtalelse om Valutasituationen og Eksporten hviler ogsaa paa en urigtig Opfattelse. Man faar ogsaa der det Indtryk, at det ærede Medlem er fuldkommen paa Vildspor. Naar han ræsonnerer ud fra den Betragtning, at vi kan bare importere rask væk, for der er Mulighed for fri Eksport, vidner det om, at det ærede Medlem ingenting har lært og ingenting